

Antichy
A. 62 - A. 71

jako by mi chtěl něco říct, něco dodat k tomu všemu, co se mu to stalo za ty tři měsíce a víc, ale rozmyslel si to, pokynul mi zbědovaným krkem, a dal se do směšného běhu a odbelhal tam někam k potoku ...

3

Ten čas, kdy Švarcava měla kořata v ptačím krmítku, takový dojemný a lidový Betlém, ten čas se mi nechtělo být na světě. Jistil jsem, že moje žena má pravdu, co budeme dělat s tolika kočkami? Měla pravdu, ale jak to vyřešit?

Já jsem byl vinným, že tolik koček jsme měli v domečku v lese, že náš pobyt na vikendu byl vším jiným, jenom ne rekreací, naopak, od rána jsme trnuli, že otevřeme dveře a zaplaví chodbičku a kuchyň tolik koček, až jsme trnuli, až doroste těch deset koťátek, a co pak? Moje žena plakala a opakovala střelnou modlitbičku ... co budeme dělat s tolika kočkama? A já jsem chodil k potoku a díval jsem se na vrbu, na tu vrbu, o které mi věštila Mařenka, že se na ní oběsím. A tak jsem si jednou dodal odvahy, a vytáhl jsem z kůlny velký koš, a zatímco jsem všem kočkám nalil do dvou talířů mlíčko v kuchyni, vynesl jsem koťátka z kr-

84

mítka, tak nějak jako v horečce, ženu jsem poslal k sousedům, vynesl jsem dvě koťátka a dal jsem je do koše, pak jsem vešel do kůlny a vynesl jsem dvě koťátka a dal jsem je k těm koťátkům z krmítka pro ptáčky, a pak jako ve snu jsem rozevřel poštovní pytel se zaslou skvrnou v cípech, a dal jsem tam tři kořata a tři kořata a vběhl jsem do lesa a několikrát jsem udeřil obsahem poštovního pytle, pak ještě jednou, a zase ... Měl jsem už tenkrát v zimě pocit vraždy, ale za ten čas jsem už tak otrnul, že jedině nad rámem se mi zjevovovala ta kočka, jen nad rámem ke mně přicházela a znovu žalostně mňoukala, abych jí pomohl, a když jsem odmítnul a jako pomoc jsem rozevřel poštovní pytel na dopisy, tak nějak jako by se mi chtěla pomstít za to, že jsem ji neodnesl, nevysypal doma a nenakrmil a nevyléčil z opuštěnosti, vklouzla do pytle sama a já jsem ji ubil, abych se zbavil těch nocí, kdy chodila kolem mého stavení a nařikala ... A vzal jsem pak rýč a tam mezi břízami, na místě odlehlem, jsem vyrýpal hlubokou jámu, vysypal jsem tam mokré obsah pytle, neubráníl jsem se, abych nedoběhl ještě před to moje stavení a neutrl šest pelargónií, a když jsem se vrátil, tak jsem do hrobu naházel ty květiny a koťátka tam ležela v hrůzné směsi a ja jsem se děsně dolekal, neměl jsem se tam dívat ... A zaházel jsem

85